

Műleírás

A pályamunkám egy plakátpályázatra készült, amit a Miskolci Nemzeti Színház hirdetett meg az Eszterházy Károly Főiskola másod és harmad éves elektronikus ábrázolósos, azon belül is az elektrográfia szakirányos hallgatók részére.

Három színdarab plakátját kellett megterveznünk, Tennessee Williams: A vágy villamosa, Maurius von Mayenburg: A hideg gyermek és Molière: Danden György. A pályamunkám A hideg gyermekhez készült. A színház igazgatóságától szabad kezet kaptunk, saját ötleteinket jeleníthettük meg a munka során. Konzulensünk, Csontó Lajos ellátott minket megfelelő szakmai tanácsokkal, a szükséges korrekciókat hétről hétre elvégeztük. Egy konzultáció erejéig a színház igazgatósága tanszékünkre látogatott, hogy a terveinket ismertessük velük. Tanácsaikkal hozzájárultak, hogy munkáink elérjék a végső formájukat, és megfeleljenek akár az utcán is színházi plakátként. Az elkészült tervek válogatáson estek át, majd 19 darab, a Vágy villamosa és a Danden György plakátok közül, kinyomtatásra került 70x100-as méretben, és a Miskolci Nemzeti Színház épületében ki lettek állítva. A hideg gyermekre készült munkák kivetítőn keresztül voltak megtekinthetőek. A plakátokra a színházba látogatók szavazhattak, valamint interneten keresztül is lehetőség volt erre. A legjobb plakátok alkotói elismerő oklevélben részesültek. Ezzel a munkámmal sajnos nem nyertem el a legtöbb szavazatot, de nagyon sok tapasztalatot gyűjtöttem. Betekintés nyerhettem egy tervezőgrafikai munka elkészítésének egész folyamatába, milyen is az, amikor élesben kell dolgoznia az embernek, szigorúan megszabott határidőre.

Először is meg kellett ismerkednem a darabbal. A színháztól megkaptuk a szövegkönyveket, melyekből inspirációt gyűjthettünk. A hideg gyermek egy „hideg vígjáték”. Már a műfaji meghatározásból is kiderül, hogy nem egy szokványos vígjátékról van szó. Hangulata igen bizarr. Az egyik legfőbb motívuma maga a gyermek. Egy házaspár nevel egy csecsemőt, mellyel a feleség nem anyához méltóan bánik. A történet végéhez közeledve azonban kiderül, hogy ez egy műanyag baba, amihez a férj betegesen ragaszkodik, azt hiszi saját gyermekük. Az asszony megelégteli ezt, és a babát darabokra szedi. Ez a jelenet

ihlette a plakáttervet. A koncepció tehát az lett, hogy egy játék babát jelenítsek meg. Egy játék baba sokféle hangulatot ki tud fejezni egy grafikai felületen, nekem viszont egy meglehetősen sajátos légkört kellett teremtenem a tervezés során, hogy utaljak a mű atmoszférájára. Mivel a jelenet során a figurát szétszedik, ezért a darabjaiból próbáltam kompozíciót alkotni.

A legnagyobb elem maga a fej. Ez önmagában kevésnek bizonyult, így a kezek és a lábak is a képre kerültek. Az interneten gyűjtöttem képeket műanyag babákról és testrészeikről, majd ezekből kiválogattam a megfelelőeket, és ezeket Adobe Photoshop CS4 szoftver és digitális rajztáblám segítségével megrajzoltam. Az első verzió fekete alapon fehér vonalas rajz lett. Középen helyezkedett el a fej, körülötte a testrészek: két kéz és két láb, de végül ezt is bővítettem még két-két végtaggal. Ezek mandalaszerűen körbefonják a fejet, ornamentikát alkotva. A színházplakát arculata adott volt, ehhez mérten kellett komponálni, így ezt a kis kompozíciót középre helyeztem. A tipográfiai elemeket is hozzáadtam. A szerző és a cím felülre került, a rajz alatt pedig a rendező és a színészek nevét soroltam fel. Konzulensem javaslatára készítettem több változatot: A rajzot felnagyítottam, kissé jobbra helyeztem, így a fej és a testrészek egy része is már nem volt látható a képen, de a kompozíció mégsem veszítette el egyensúlyát. A tipográfiai elemek a plakát aljára kerültek, mivel így a felső tartományt már a kép uralta. Készült olyan terv is, amin csak pár testrész szerepelt, de ez végül el lett vetve, mert nem volt kellőképpen informatív. Valamint kipróbáltam egy inverz verziót, fehér alapon fekete rajzzal. A feketét zöldre cseréltem, ami jobban illeszkedett a színházi arculat színéhez. A vonalas rajzok változataiként születtek olyan megoldások is, hogy a testrészek körvonalait kitöltöttem szürke, a fehér alapúnál pedig zölddel. Így plasztikussá váltak a részei. A szöveges elemeket meg kellett ritkítani, így már csak a leglényegesebbek: a cím, az író és a rendező szerepeltek.

A munka igen csak erőltetett menetben zajlott, mivel ez a projekt nem szerepelt a tantervben, tehát plusz elfoglaltságot jelentett. Két hét állt a rendelkezésünkre, mielőtt prezentálnunk kellett a terveinket. Ekkor megtapasztalhattuk, milyen is lehet egy tervezőgrafikus életritmusa és meg kellett tanulnunk gazdálkodni az

időnkkel, hogy elkészüljünk a határidőre. A folyamatos konzultációk és korrigálások elengedhetetlen lépései voltak a munkafolyamatnak.

A prezentáción A hideg gyermek plakáttervemből négy változat került bemutatásra. Az egyik az eredeti koncepcióból fennmaradt fekete alapon fehér vonalas rajz, felnagyított elemekkel és jobb oldalra csúsztatva. Ennek egy kitöltött verziója, mikor a baba részei már térbelinek hatnak, szintén fekete háttérrel, valamint az utóbbi fehér alapon zöld elemekkel. A fekete hátteresekek közül született még egy az eredeti kompozíciónak megfelelően középre igazított képpel, de már a részletek itt is térbelinek hatnak.

A tervek elnyerték a megjelentek tetszését. A fehér alapon zöld terv lett kiválasztva. Ezen kellett még kisebb módosításokat végezni. A szöveges elemek elhelyezésén kellett változtatni: a címet és a szerzőt a színház arculati eleméhez kellett igazítanom. Továbbá rá kellett helyezni a támogatók logóit. A legmegfelelőbb hely a plakát legalsó sávja. Ügyelni kellett, hogy méretük ugyanakkora legyen, és ne legyenek túlságosan nagyok, hogy ne vonják el a figyelmet a plakát egészéről. Majd ez után következett egy válogatás, hogy az elkészült munkák közül, melyek legyenek elküldve a színháznak. Ezek közé került az én tervem is. Ezeket kivetítőn keresztül tekinthették meg a színházba látogatók, mikor éppen előadások közti szünet volt.

Számomra ez a plakát az egyik legkedvesebb alkotásom. Elsősorban azért, mert a munkafolyamat során rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem, amiket a későbbiekben is alkalmazni tudok. A szoros határidő ellenére sikerült elvégezni a feladatot, és sikerélményben volt részem. Egyrészt, lehetőséget adott, hogy rengeteg ember lássa a munkámat, másrészt inspirál, hogy a jövőben is hasonló erőbedobással készítsem el feladataimat.